Oświadczenie złożone przez senatora Waldemara Kraskę na 6. posiedzeniu Senatu w dniu 24 grudnia 2015 r.

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Konstantego Radziwiłła

Szanowny Panie Ministrze!

Do mojego biura senatorskiego zgłosiła się matka chorej na cukrzycę typu I córki z prośbą o pomoc. Córka zachorowała w wieku 9 lat w 2005 r. Była pod opieką diabetologów w szpitalu wojewódzkim w Siedlcach, a następnie w Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie. Pomimo intensywnego leczenia (pompa insulinowa), stałej kontroli (8–10 pomiarów glikemii dziennie) cukrzyca daje dalsze powikłania. Pacjentka ma początki retinopatii i nefropatii cukrzycowej, mając zaledwie 19 lat. Cukrzyca typu I jest nieprzewidywalna i pomimo reżimu i prawidłowej opieki znacznie upośledza życie i funkcjonowanie pacjentki.

Od prawie roku chora wraz z rodziną walczy z orzecznictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przywrócenie stopnia niepełnosprawności. Bezpośrednio po zachorowaniu (w wieku 9 lat) orzeczono stopień znaczny niepełnosprawności, w wieku 16 lat orzeczenie obniżono do umiarkowanego, a obecnie ZUS wydał orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności. Podczas ostatniej wizyty lekarz orzecznik nie poprosiła o żadne dokumenty medyczne ani zaświadczenia dotyczące przebiegu i leczenia choroby. Pacjentka odwołała się do sądu i sprawa utknęła. Ostatnie orzeczenie pozbawiło pacjentkę jakichkolwiek świadczeń czy ulg z tytułu choroby, m.in. możliwości skorzystania z ulg w przejazdach, dofinansowania ze środków PFRON dla studentów, rodzinnego, opieki powiatowego centrum pomocy rodzinie. Pacjentka jest obecnie w trakcie studiów poza swoim miejscem zamieszkania (w ośrodku oddalonym o 150 km), praktycznie bez żadnych dochodów, rodzice pobierający małą rentę i emeryturę także borykają się z kłopotami zdrowotnymi i nie są w stanie pomóc córce w takim stopniu, jak by należało. Leczenie cukrzycy jest bardzo kosztowne, samo utrzymanie pompy insulinowej to duże wydatki.

Gdy pacjentka zachorowała w wieku 9 lat, zapewniano matkę, że orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności będzie miała przyznane na stałe, ponieważ jest to choroba wieku dziecięcego powstała przed 18 rokiem życia. Poprzedni rząd cofnął jednak tę ustawę.

Z uwagi na trudną sytuację zdrowotną i materialną pacjentki zwracam się do Pana Ministra z prośbą o pomoc w tej sprawie.

Z poważaniem
Waldemar Kraska